

Kõigist peatreeneritest saavad kunagi endised

Madis Luik,
reporter

29. oktoober 2016 00:00

Juulist alates on FC Flora meeskond olnud Argo Arbeiteri juhendada. 42-aastane Viljandist pärit mees naudib oma uut ametit ning loodab pärast katseaja lõppemist jätkata klubi esindusmeeskonna peatreenerina. Sõlmitud leping võimaldab tal seda 2019. aasta hooaja lõpuni. Foto: Madis Luik

Eesti klubijalgpalli lipulaevu, FC Flora esindusmeeskond usaldati tänavu suvel kõrvaltvaatajale mõneti ootamatultki Viljandimaalt pärit Argo Arbeiterile, kes varem tegi juhendajatööd Levadia klubis. Üks tema abilisi uues ametis on viljandlane Jürgen Henn, pika staažiga floralane.

Mõlemad mehed on Viljandi jalgpallikoolkonna kasvandikud ning löönud tegevsporlasena kaasa ka koduse klubijalgpalli tippmeeskondades.

Kaks vooru enne jalgpallimeistrivõistluste lõppu tagasi kõige kõrgemasse konkurentsi trüginud FC Flora Premium-liiga meeskonnas seni veel katseajaga ametis olev Argo Arbeiter on kahe viimase vaatuse eel optimistlik nagu ikka.

«Võimalusi on, aga olgem ausad, selleks peame ise olema edukad ja lootma veidi ka konkurentide ebaedule,» ütles ta.

Viljandis sirgunud ning siinses spordikoolis treener Leo Ira juures vutimängu algtõed omandanud Arbeiter asus FC Flora esindusmeeskonna peatreeneri ametisse juuli keskel, ajal, mil mullusel Eesti meistril ei läinud just kõige paremini ning ta ise oli sõna otseses mõttes töötu.

2012. aastast juhendas Arbeiter peatreenerina FC Levadia duubelmeeskonda, juhtides samal ajal klubi noortetööd. 42-aastaselt viljandlasel on UEFA A-kategooria treenerilitsents ning ta läbib PRO-litsentsi

kursust.

Argo Arbeiter alustas profijalgpalliga 1992. aastal Viljandi Tulevikus ning esindas karjääri jooksul ka teisi Eesti kõrgliiga klubisid, hooajal 1993/1994 FC Florat ning mängis kaks hooaega Soome kõrgemas liigas. Eesti rahvuskoondises lõi ründaja Arbeiter 29 mänguga kuus väravat.

«Peatreeneri koha pakkumine Florast tuli teatud üllatusena, aga see kõik oli üpris kummaliste juhuste jada. Jah, tol hetkel polnud ma enam FC Levadiaga seotud, lahkusin sealt omal soovil. Päevapealt, aga mitte ootamatult,» räägib Arbeiter. Seejuures ei ürita ta varjata oma solvumist neli aastat talle tööd andnud Levadia klubi juhtide tegevuse pärast. «Lootsin seal esindusmeeskonda juhendada. Kui pärast suvist Sergei Ratnikovi lahkumist kuulsin Igor Prinsi nimetamisest klubi peatreeneriks, andsin järgmisel hommikul lahkumisavalduse.»

Arbeiter selgitab, et inimlikus plaanis oleks ta soovinud Levadia duubelkoosseisu meestega tänavuse hooaja lõpuni teha ning tunneb mahajäänud mängijate ees seetõttu veidi süütunnet. «FC Levadias poleks ma duubelmeeskonna juhendajana järgmist hooaega alustada soovinud,» lausub ta.

Kui ta juulis FC Flora peatreeneriks asus, algas sel koduses meistrisarjas uus tõus. Selle peale oskab Argo Arbeiter öelda, et statistiliste näitajate poolest on algus olnud võrdlemisi muinasjutuline, kuid kas sellele ka traditsiooniline õnnelik lõpp järgneb, selgub juba paari nädala pärast.

«Oleme poole hooajaga jõudnud –12 pealt liiga liidrist kahe punkti kaugusele. See on olnud suurepärane tulemine,» nendib Arbeiter.

Ta tõdeb, et päris pilvitu pole tema ametikäik Floras siiski olnud. Eelmisel nädalal jäi meeskond Eesti karikavõistlustel alla ühele oma peamisele kodusele rivaalile Nõmme Kaljule. Mesiste võitude kõrvale on Premium-liigasegi pudenenud tõrvatilku: tabelipunkte on loovutatud liiga alumise poole meeskondadele.

Neli kuud peatreeneri ametis olnud Arbeiter ütleb, et imemeheks pole teda põhjust siiski pidada ning reaalsus on see, et ta võttis seniselt peatreenerilt Norbert Hurdalt FC Flora esinduskoosseisu üle küll nukra statistikaga, kuid väga heas seisus.

«Minu juhendada usaldati professionaalne ja hästi motiveeritud meeskond, kes polnud sugugi kehvast füüsilises valmiduses. Sellisel tasemel on võistkonnas alati sisekonkurents ning uue treeneri tulek raputab veidi rutiini vajunud mängijad taas elule. Mehed peavad hakkama end tõestama, oma olemasolu õigustama ja mänguaja eest võistkonnas uuesti võitlema,» arutleb Argo Arbeiter. «Jah, üht-teist kohendasime väljakul ja treeningul, aga need olid suures plaanis siiski kosmeetilised muudatused.»

Hooaja lõpuni FC Floras veel katseajaga ametis olevale Arbeiterile avaneb pärast seda võimalus lepingulisena jätkata 2019. hooaja lõpuni. «Ma ei kõhkle. Olen siin tõepoolest õnnelik ja tahan oma tööd teha täie pühendumisega. Pole kahtlust, minu juhtida on Eesti kõige professionaalsemalt ülesehitatud süsteemiga klubi esindusmeeskond. Sellist süsteemi pole ette näidata ka paljudel Skandinaavia suurklubidel,» kiidab Argo Arbeiter Lilleküla staadionil FC Flora treenerite kontoris asetleidnud jutuajamisel värsket koduklubi.

«Peatreenerina toetab mind kaks abitreenerit, lisaks väravavahtide juhendaja. See on luksus. Meil on omavahel hea koostöö. Võin öelda, et olen praegu väga õnnelik ja uhke oma ameti üle,» teatab ta.

Jutuajamise juures askeldavad pealiku abilised, Viljandist pärit Jürgen Henn ja katalaan Gabri Garcia Xatart.

Pärimisele, kui pikalt Henn juba Flora kontoriruumides tegutsenud on, vastab noormees ükskõikse uhkusega: «Viies aasta läheb.»

Seda kuuldes ütleb Arbeiter oma sünnilinnast pärit abilisele lõõpides: «Henn, sa oled klubis nagu mööbel. Viis aastat – uskumatu!»

Veidi tõsinedes tõdeb ta, et jäädavat pole siin midagi, eriti peatreeneri ametis. «Kõigist peatreeneritest saavad kunagi endised.»

Argo Arbeiter leiab, et treenerite vahetamise ei tasuks traagiliselt suhtuda, sest iga võistkond vajab aeg-ajalt värsked tuuli. «Minu suurim ambitsioon on olla kunagi näiteks Eesti rahvuskoondise peatreener. See peaks olema iga Eesti treeneri kõrgeim siht,» sõnab ta.

Oma endisesse kodulinna satub Argo Arbeiter üpris sagedasti. Viljandist on pärit ka tema abikaasa ning sestap väisab viieliikmeline pere Viljandit tihti. «Meil on seal päris palju sõpru ning võrdlemisi tihe side on ka Tuleviku klubi juhtidega,» selgitab Arbeiter.

Järgmisel hooajal, mil Viljandi Tulevikust ja FC Florast saavad Premium-liigas taas konkurendid, on tal lapsepõlvepaika senisest rohkem asja ka ametialaselt. «Mängule tulles ma muidugi nii sõbralik pole. Kui vile kõlab, on võitlus, olgu vastasleeris või sõbrad. Teistmoodi ma ei oska.»

Ehkki FC Flora on olnud läbi aegade Viljandist sirgunud mängijatele põhiline hüppelaud suurde jalgpalli, ei näe pealinna klubi esinduskoosseisu viljandlasest pealik, et siit oleks praegu järelkasvu võtta. «Ootame ikka hooaja lõpuni, aga praegune Flora on hästi komplekteeritud,» lausub ta.